

Yılmaz Güney yaşasaydı PKK'lı olur muydu?

3. Roma Türk Film Festivali'nde bir İtalyan gazeteci "Yılmaz Güney Kürt değil mi? Neden hiçbir yerde Kürt yazmıyorsunuz?" diye sormasa Pandora'nın kutusu yeniden açılmayacaktı. Hakikaten Yılmaz Güney için ne demeli? Kürt mü? Türk mü? Yoksa Kürt asıllı Türkiyeli mi? Dünkü Milliyet'te Ayşegül Sönmez'in köşesini okurken aklıma bu sorular takıldı...

* * *

Güney yurtdışında geçirdiği son yıllarında daima Kürt milliyetçisi bir söylem içindeydi. Türkiye'de 'Çirkin Kral' olarak popülerleştirdiği 60'larda ve aynı zamanda politik sinemacı olarak yıldızlaştığı 70'lerde ise Kürt kimliğini hiç vurgulamazdı. Bu, o dönem Türkiye'sinde zaten imkansızdı. Eğer Güney o dönem Kürt kimliğini vurgulasaydı sadece devletin değil, tüm Türk sanat dünyasının da hedefi olurdu. Zihni Kemalizm'le formatlanmış Türk sanat ve sinema dünyası onu herhalde aforoz ederdi.

* * *

Güney 70'lerde politik sinemacı olarak sosyalist kimliğini öne çıkardı. Türk sanat ve medya camiasındaki sol Kemalistler de Kürt vurgusu olmayan Güney'in sosyalizmini kabullendi, benimsedi. 84'te öldüğünde PKK henüz çıkıyordu. Benim kanaatim o ki, şayet Güney yaşasaydı PKK'nın Avrupa'daki en önemli destekçilerinden biri olurdu. Kürt milliyetçisi çizgisi ve algısı dolayısıyla 'Kürt sanatçı' olarak anılırdı.

* * *

Ben bir sanatçının ya da bir bilim insanının duruşu ile onun hangi kimlikle anıldığı arasında yakın ilişki olduğunu düşünüyorum. Mesela Fatih Akın pasaporta bakıldığında Alman, Ferzan Özpetek ise İtalyan ama iki yönetmen de Türk kültüründen beslenerek buldukları noktalara geldiler. Onlar buldukları ülkelerde de 'Türk'ler. Mehmet Öz ve Ahmet Ertegün ise öyle değil. ABD'de çok önemli noktalara geldiler ama Türk kimliklerini vurgulamadılar. ABD'de sokaktan geçen neredeyse herkes Dr. Oz deyince kimi kastettiğini bilir, New York'taki şehir turlarında evi Woody Allen ve

Denzel Washington'ın evinden sonra gösterilir ama pek kimse onun Türk asıllı olduğunu bilmez. O Amerikalıdır sadece. Ertegün de öyle. Türklere çok yardım etmiştir ama kariyerini inşa ederken Türk kimliğini vurgulamamıştır.

* * *

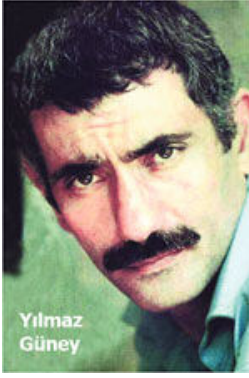
İçeride de durum farklı değil. Kemal Kılıçdaroğlu örneğin. Dersimli bir Kürt ama Kürtlüđünü hiçbir zaman ön planda tutmadı. O benim ve herkesin gözünde bir Türk. 'Türk siyasetçi' olarak anılacak. Tıpkı dışışleri eski bakanı Hikmet Çetin'in Kürt olduğu halde Türk 'politikacı' olarak anılacağı gibi... O nedenle İtalyan köşe yazarının festivalde yönelttiği eleştiri haklı...

CHP'nin Ankara adayı

Yerel seçimlerin en heyecanlı konularından biri CHP'nin büyük şehirlerde aday göstereceği isimler. Malum İstanbul için Mustafa Sarıgül'ün partiye geri dönmesi söz konusu. Büyük bir olasılıkla önümüzdeki günlerde bununla ilgili gelişmeleri göreceğiz. Peki ya Ankara'da ne olacak? Partinin genel başkan yardımcılarında Adnan Keskin, Muharrem İnce'yi işaret etti. İnce'yi destekleyen bir gruptan bahsediliyor ama CHP'nin içinden kaynaklarım bana etraftan bir talep olmasından ziyade adaylığı Muharrem Bey'in kendisinin çok istediğini, Kemal Kılıçdaroğlu'nun ise aklında Ankara için İnce'den ziyade Haluk Koç'un olduğunu söyledi. Göreceđiz ama tabii Ankara'da CHP'nin işi çok zor, Melih Gökçek'i yıkmamanın neredeyse imkansız olduğunu da hatırlatmak gerek...

Yeşilçam'da Kürt sineması

Uđur Yücel aynı toplantıda 'Yılmaz Güney hiç Kürt sineması yapmadı' demiş. Doğru, yapmadı. Zaten o dönem yapamazdı. Ama artık başka bir Türkiye var. Bu Türkiye'de Kürt sineması yapılabilir. Kürtçe filmler yaygınlaşabilir. Kürt kimliği ve kültürü Türk filmlerinin içinde vurgulanabilir.

Zirvede iki Kürt sanatçı

İlginç bir olaydır: 90'lara kadar edebiyatta Orhan Pamuk, sinemada Nuri Bilge Ceylan gibi isimler çıkana dek edebiyat ve sinemanın zirvesi iki Kürt sanatçıya aitti. Bu isimlerin bir ortak özellikleri daha vardı: İki de Adana'ya göç etmiş ailelerin çocuklarıydı. Yaşar Kemal ve Yılmaz Güney'di bu çocuklar...